

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 389.

Anden Session.

100de Møde.

Fre dagen den 28de Februar.

(Forts.)

Tscherning (fortsat): Man har heller ikke seet, at i nogen af de forskjellige Anordninger, som ere komne ud denne Sag angaaende, — og det har været mange — Prisen har været limiteret, begrændset, at der er gjort Forskiel paa Prisen for de Heste, der vare stillede af Godsbesiddere, og for dem, der vare stillede af Præster; om de Heste, der vare stillede af Godsbesiddere, staaer der intetsteds Noget, som kan bringe til at troe, at der er givet 36 Rbd. for disse Heste, men der staaer tydeligt, at der har været givet 66 Rbd., og med de Heste, der vare stillede af Præster, er der ikke gjort nogen Forskiel. Hesten skulde erstattes af Staten, og den høieste Priis, som maatte gives, var 66 Rbd., og det er denne Priis, som er opretholdt næsten eens overalt, siden den ved Loven af 14de Septbr. 1774 er fastsat til 66 Rbd. pr. Hest, saavel for Præster som for Herremænd. Der er saaledes sagt: dersom en af disse Heste bliver indkaldt inden Udløbet af de første 6 Aar, saa skal Regjeringen erstatte 11 Rbd. for hvert manglende Aar; var Hesten altsaa bleven indkaldt Dagen efter, at Forordningen var kommen ud, saa var Regjeringen kommen til at erstatte disse samme 66 Rbd., der ogsaa træde frem overalt som den virkelige og rimelige Priis. Den Priis er ogsaa i dette Dieblif en naturlig Priis; thi den er noget højere end den, der i Almindelighed dengang gjaldt som Remontepriis, saa det er en virkelig rimelig Priis. Hvorfor er den nu sat noget højere end den almindelige Remontepriis? Just fordi den opsamledes i 6 Aar. At det var Grunden, vil man ogsaa kunne see af forskjellige Anordninger, hvor Regjeringen har

tilbudt at købe af disse Heste, men limiteret Prisen til ikke over 66 Rbd. Den almindelige Remontepriis var dengang imellem 50 og 60 Rbd., saa at den Priis af 66 Rbd., som er givet den Gang, har været en meget rundelig Priis for disse Heste, og den er ikke alene givet oprindeligt, men den er givet ved vedvarende Tilskud fra Regjeringen af 5 Rbd. aarlig i Remontepenge, der i en Række af Aar ere udbetalte, naaget der ikke var noget Hestehold, naaget Hesteholdet var udsat indtil videre, hvor Hesten var i Statens Tjeneste; thi ogsaa dengang ansaae Staten det, naaget det var Krigstilfælde, for rigtigt ikke at indkalde endelig. Denne Indkaldelse, som ikke er skeet tidligere, har altsaa en fuldkommen Præcedens, og, naar man siger, at det var rigtigt gjort, saa har Krigsministeren, som her stöder, sagt, det var fordeelagtigt for os, at vi i 1848 kunde benytte det Hestehold; det har altsaa viist sig fordeelagtigt for Staten, at man ikke dengang indkaldte endelig, men derimod har det viist sig skadeligt for Staten, at man ikke indkaldte endelig, efterat denne Lov var falden igjennem forrige Aar her i Thinget, og da Conjuncturerne vare af en saadan Bestaaffenhed, at der, selv om man ikke vilde sige, at Loven var endelig afgjort, dog var Anledning til at gjøre det, og det er en meget væsentlig Forskiel. Nu troer jeg, indtil det Modsatte bliver oplyst, tilstræffeligt at have godtgjort, at Loven af 1774 fastsætter 66 Rbd. som den oprindelige Priis, og at denne Priis er bleven ved at fastholdes derved, at der aarlig er givet 5 Rbd. til Enhver, som oprindeligt har modtaget de 66 Rbd., og at den Fortolkning, som man vil forsøge med Hensyn til de 36 Rbd., som den ene Præst faaer fra den anden, aldeles ingen Medhold kan have, idet den omhandlede Paragraph ganske er behersket af den anden, af den,